

BEROEPS- BELANGEN

MEDISCH TUCHTRECHT

IN NAAM DER KONINGIN

Het Centraal Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage heeft de volgende beslissing gegeven betreffende de klacht van :

Den Geneeskundig Inspecteur van het Staattoezicht op de Volksgezondheid voor de provincie X., wonende te A.

tegen

Y., tandarts, wonende te B.

Het Centraal Medisch Tuchtcollege :

Gezien de stukken ;

Gehoord den klager, en den tandarts, over wien geklaagd is, dezen laatste bijgestaan door zijn raadsman Mr. C., advocaat te D. ;

Overwegende :

dat klager zich bij schrijven van 15 November 1934 heeft gewend tot het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage met een klacht tegen Y., tandarts, wonende te B., voor den inhoud waarvan naar na te melden beslissing wordt verwezen ;

dat het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage het eerste onderdeel der klacht als ongegrond heeft afgewezen, doch het tweede onderdeel der klacht gegrond heeft bevonden, en uit dien hoofde den maatregel van waarschuwing op den tandarts Y. heeft toegepast bij beslissing van 13 December 1934, voorzover ten deze van belang luidende :

„Overwegende, dat door klager gesteld is, dat

1) tandarts Y. vrnd. door te werken in een instituut, dat eigendom zou zijn van een onbevoegde in wiens dienst hij mocht worden geacht te staan, en door financieel afhankelijk te zijn van een tandtechnicus, dus van een onbevoegde op het gebied der tandheelkunde, een handeling of handelingen verricht zou hebben, waardoor het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnd zou zijn;

2) dat het werken in een inrichting, waar reclame wordt gemaakt met een reeks van borden, ten deele met den naam van een niet-tandarts voorzien, evenzeer als het werkzaam zijn in een inrichting, waarvan het firmabord, voorzien van den naam van een niet-tandarts, gecombineerd met een mondarts, een overheerschende plaats inneemt en blijkbaar als lokmiddel dienst doet, zoo zelfs, dat de spreekuren op het bord gelijkkluidend zijn met die op het bord van den tandarts, dat er zich onmiddellijk onder bevindt, handelingen zouden zijn waardoor het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnd wordt;

Overwegende met betrekking tot het sub 1) gestelde, dat de financiële regeling met den onbevoegde en de door beide partijen aanvaarde verplichting waardoor zij ten dezen onderling verbonden zijn om op bepaalde in de overeenkomst aangegeven tijdstippen aanwezig te zijn, regelingen zijn, die aan het College weinig gewenscht voorkomen, doch waarvan, zoolang omtrent de overige verhoudingen geen meerdere feiten blijken, niet gezegd kan worden dat zij regelingen zijn, welke voldoende aanwijzingen zouden bevatten om te concludeeren, dat hierdoor het vertrouwen in den stand der tandartsen zou worden ondermijnd;

Overwegende ten aanzien van dat onderdeel van de klacht, dat betrekking heeft op de aangebrachte borden, dat een tandarts, wil hij niet eenige handeling begaan die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnt, niet mag toestemmen in noch dulden dat in verband met zijn praktijk andere eigen namen aan het huis, waar hij die praktijk uitoefent, op borden of anders-

zins vermeld worden dan van personen, die bevoegd zijn tot de uitoefening der tandheelkunde ;

Overwegende, wat dit laatste betreft, dat arts (lees : tandarts) Y. vrnd. door wel toe te staan, dat zulks gebeurde, zich schuldig heeft gemaakt aan een handeling, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnt ;

Overwegende, dat derhalve termen aanwezig zijn om t.a.v. tandarts Y. vrnd. den maatregel van het toedienen eener waarschuwing toe te passen ;

Recht doende in naam der Koningin!

Beslist, dat de maatregel eener waarschuwing ten aanzien van tandarts Y.vrnd. wordt toegepast.

Aldus gedaan in Raadkamer op Donderdag 13 December 1934 door :

Jhr. Mr. G. W. v. d. Does, voorzitter ; Arts G. Sauer, Dr. H. v. Wely, tandarts S. Blaauw, Dr. C. J. P. v. d. Hoeven, leden ; in tegenwoordigheid van Dr. E. van Raalte, Secretaris."

Overwegende :

dat tegen voormelde beslissing van het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage, gegeven op het eerste onderdeel der klacht geen hooger beroep is aangeteekend, zoodat de beslissing betreffende dit onderdeel der klacht niet aan het oordeel van het Centraal Medisch Tuchtcollege is onderworpen ;

Overwegende :

dat tandarts Y., die van voormelde beslissing van 13 December 1934 kennis kreeg op 18 Januari 1935, tijdig, immers bij beroepschrift ingekomen 6 Februari 1935, bij het Centraal Medisch Tuchtcollege in beroep is gekomen tegen dat deel van voormelde beslissing, waarbij het tweede onderdeel der klacht is gegrond bevonden en uit dien hoofde op hem de maatregel van waarschuwing is toegepast ;

dat tandarts Y. en Mr. C. ter terechtzitting in hooger beroep de in voormeld beroepschrift uiteengezette bezwaren tegen de bestreden beslissing mondeling nader hebben toegelicht ;

Overwegende :

dat ter terechtzitting in hooger beroep en uit de stukken is gebleken dat feitelijk vaststaat, dat tandarts Y. werkzaam is in een tandheelkundige praktijk, welke gedreven wordt onder den naam „P en Q,” dat de naam P. afkomstig is van wijlen J. P., tandheelkundige, die omstreeks 1931 overleed ;

dat de naam Q. afkomstig is van wijlen Q., mondarts, die reeds vele jaren geleden is overleden ;

dat tandarts Y. thans de praktijk uitoefent in samenwerking met den tandtechnicus G. P., die na het overlijden van den Heer J. P. de beschikking heeft verkregen over den naam „P. en Q.” ;

Overwegende :

dat het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage terecht heeft beslist, dat een tandarts niet mag dulden, dat in verband met zijn praktijk andere eigennamen aan het huis, waar hij die praktijk uitoefent op borden of op andere wijze worden vermeld, dan van personen, die bevoegd zijn tot de uitoefening der tandheelkunde ;

Overwegende :

dat het evenmin toelaatbaar is, dat een tandarts zijn praktijk uitoefent onder den naam van reeds jaren overleden personen ;

dat voor de wijze waarop een tandarts zijn praktijk uitoefent, en voor het vertrouwen dat hij bij het publiek verdient, uitsluitend van belang zijn de persoonlijke eigenschappen en de bekwaamheden van den tandarts ;

dat derhalve iedere aankondiging in het openbaar, welke het publiek in den waan zou brengen, dat bij de keuze van een tandarts nog andere factoren van belang zouden zijn als bijv. de samenwerking met een tandtechnicus of de firmanaam van reeds overleden personen, een handeling oplevert, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnt ;

dat het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage dus terecht het tweede deel der klacht gegrond heeft bevonden, en uit dien hoofde den maatregel van waarschuwing op den tandarts Y. heeft toegepast, zoodat de bestreden beslissing, zij het onder aanvulling der gronden moet worden bevestigd ;

dat deze beslissing met het oog op haar belang voor bekendmaking in aanmerking komt ;

Rechtdoende in hooger beroep :

Wijst het beroep af.

Bevestigt onder aanvulling der gronden voormelde beslissing

van het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage d.d. 13 December 1934.

Beveelt dat deze beslissing met inachtneming van het bepaalde in art. 63 van het K.B. van 31 October 1929 s. 474 zal worden bekend gemaakt;

Verstaat dat deze bekendmaking zal geschieden door plaatsing der beslissing in de Verslagen en Mededeelingen betreffende de Volksgezondheid en door toezending van een afschrift der beslissing ter publicatie in na te melden tijdschriften: aan de Redactie van het Tijdschrift voor Tandheelkunde, het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde, de Geneeskundige Gids, het Weekblad van het Recht, en de Nederlandsche Jurisprudentie.

Aldus gewezen in Raadkamer op 15 April 1935 door de Heeren Prof. Mr. P. J. M. Aalberse, Voorzitter, Dr. N. M. Josephus Jitta, en Dr. A. Sikkel Az., Leden Geneeskundigen, J. Sanders Ez., Lid-Tandarts, en A. H. Mulder, Plaatsvervangend-Lid-Tandarts, in tegenwoordigheid van Mr. L. Lindboom, Secretaris.

DE BEVOEGDHEID DER TANDTECHNICI.

De commissie, in wier handen zijn gesteld de inlichtingen op het adres van den voorzitter en den secretaris van den Ned. Bond van tandtechnici (zelfstandig werkenden), te Amsterdam, houdende verzoek om wijziging der wet van 1925, welke de bevoegdheid der tandtechnici regelt, heeft ter kennis van de Kamer gebracht, dat zij met den minister van sociale zaken van oordeel is, dat, waar de wet van 29 Juni 1925 feitelijk beoogde de wet van 28 April 1913 alsnog met een overgangsmaatregel aan te vullen, het logisch was, dezen overgangsmaatregel te beperken tot degenen, die vóór het in werking treden van laatstgenoemde wet (10 Juni 1913) de tandprothese als beroep toepasten.

Het zou ook naar de meening van de commissie onlogisch zijn, den datum van 10 Juni 1913 te vervangen door dien van het arrest van den Hoogen Raad van 9 Februari 1920; immers de wet van 1913 heeft uitdrukkelijk bepaald, dat, behalve de artsen, uitsluitend de tandartsen bevoegd zijn tot toepassing van de tandprothese, en niet eerst sinds het arrest van den Hoogen Raad, maar sinds de inwerkingtreding van de wet van 1913 stond het buiten twiifel, dat, indien anderen dan artsen en tandartsen de tandprothese toepasten als beroep, zij tegen de uitdrukkelijke woorden van de wet handelden.

* * *

De commissie, in wier handen zijn gesteld de inlichtingen op de adressen van J. D r u y f, secretaris der groep van niet geslaagde tandtechnici te Zandvoort, houdende verzoek te willen bevorderen, dat de regeering haar medewerking verleent tot het bereiken van het doel, dat met een in te richten cursus voor niet-geslaagde tandtechnici zou worden beoogd; alsmede van F. J. I J l a n d, te Haarlem houdende verzoek een door hem aangegeven oplossing van het vraagstuk der tandtechnici te willen bevorderen, heeft aan de Kamer voorgesteld, den minister dank te zeggen voor de verstrekte inlichtingen, strekkende tot afwijzing der verzoeken.

11 Mei 1935.

N. R. Ct.

ARTS EN TANDARTS

In het Tandheelkundig Correspondentieblad voor Nederlandsch-Indië van Maart j.l. vinden wij de beantwoording van de volgende in den Volksraad gestelde vraag (Handelingen Volksraad 62e Vergadering 4 Februari 1935) :

„Aan de orde is de beantwoording van de schriftelijke vraag van den Heer R a t u L a n g i, ingezonden op 21 Januari 1935 No. 128.

Bij deze vraag worden inlichtingen verzocht omtrent de tandheelkundige practijk van Indische artsen.

De Heer T h e u n i s s e n, waarnemend Hoofd van de D.V.G. : Mijnheer de Voorzitter ! Deze materie is eigenlijk al behandeld en nader toegelicht geworden in een uitvoerig schrijven, maar toch wilde de Heer R a t u L a n g i gaarne een positief antwoord ontvangen op zijn vraag, in hoeverre een arts, c.q. een Indisch Arts, uit hoofde van zijn algemeene bevoegdheid de tandheelkundige praxis mag uitoefenen.

Hierop zou ik dit positief antwoord willen geven, dat verklaard kan worden, dat een arts, c.q. Indisch arts wettelijk bevoegd is tot uitoefening van tandheelkundige practijk, d.w.z. tot het verlenen van tandheelkundigen bijstand. Hij mag echter niet verkondigen, dat hij tandheelkundige is, noch dat hij de tandheelkundige practijk uitoefent, zonder dat hij daarbij vermeldt, dat hij dit doet krachtens zijn algemeene medische bevoegdheid, m.a.w. hij mag in geen deele den schijn wekken, dat hij zou zijn een wettelijk gediplomeerd tandarts. En indien hij de genoemde toelichtende mededeeling achterwege zou laten, zou hij inderdaad den schijn doen ontstaan, dat hij wel aan de door de wet gestelde eischen van een tandarts heeft voldaan en daardoor bij het publiek verwachtingen wekken, die hij, als niet tot de tandheekunde volledig bevoegd, niet zou kunnen inlossen.

Ik hoop dat de heer R a t u L a n g i met dit positieve antwoord is tevreden gesteld.”